

Forfatter: Michaëlis, Sophus

Titel: Udrag fra Vanemennesker

Citation: Michaëlis, Sophus: "Vanemennesker", i Michaëlis, Sophus: *Vanemennesker*, Jacob H. Mansas Forlag, 1892, s. 24. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-michs_02-shoot-idm140033056662624/facsimile.pdf (tilgået 18. april 2024)

Anvendt udgave: Vanemennesker

»Gud naade dig, om du var det Jeg forlover mig ikke, før jeg gifter mig med det samme. Om vi var forlovede, kunde vi ikke være nær saa lykkelige. Se igaar var hun til Koncert, alene, og skulde hjem med 10-Vognen. Saa hørte vi Andanten og droskede til Fiskers Restaurant, hvor vi souperede — Østers og Champagne, og saa kørte jeg med lige til Stoppestedet. Du skulde vide, hvor sødt det er at sidde til Koncert sammen — tre Rækker fra hinanden. Vore Øjne mødtes, der var som et Baand usynligt spændt imellem os, og Musiken var som en Hymne, der bragtes vor Kærlighed.«

»Den Musik, I ikke hørte. Du er ellers bleven svært poetisk. Kan du ikke sætte det paa Vers?«

»Nej, jeg har tænkt at bede dig om det. — Dine sidste Sonetter var storartede.«

»Tror du aldrig, hun opdager Bedrageriet?«

»Bedrageri? — Det er vel mine Følelser, du sætter i Ord!«

»Nej, det er saa skam mine egne.«

»Lad det saa være baade dine og mine. Det erotiske er alment. Jeg inspirerer dig — det er som Forholdet mellem Moses og Aron.«

»Jeg synes, det er væmmeligt at bilde sin Kæreste ind, at man laver Vers til hende, naar man ikke kan lave Vers.«